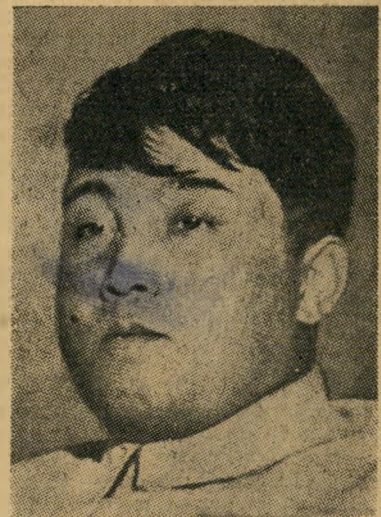

המונצח: קים-איל-סונג

עם ביטוס יחידות האו"ם לכל אורך הגבול הצפוני של קוריאה עם מנצחיה וסיביר הולכת ומתגברת תנועת לחימה פרטיזנית בהרי קוריאה, מאחורי קוי הגבולות, לאחר שלושה חרשים של מלחמה מודרנית בממ"ד אירופיים.

מאחורי מלחמת הגרילה הזאת עומד אותו איש שעמד מאחורי הצבא הצפוני בהתקדמות הבזק לאורך כל קוריאה הדרונית מית כמעט. זהו קים-איל-סונג, או קים-איר-סון, כפי שנקרא בפי הרוסיים, נמוך, שמי, וממונמם.

קים-איל-סונג המחזיר: 100.000 דולר

איש האגדות. לפי כל ההשערות, היה עוד קים-איל-סונג אחר לפני קים הנו-כחי. אולם אין כל ספק כי האיש שעמד בראש ממשלת קוריאה הצפונית הוא האיש אשר רוב האגדות נרקמו מסביבו. הדבר הוכח בפומבי ע"י מהפכנים קוריאנים ותי קים וגם ע"י מנהיג דרומי בביקורם בפ"י יונגיאנג, בירת הצפון, לפני פרוץ המלחמה הזאת.

קים-איל-סונג הקים את יחידת הפרטיזנים הראשונה נגד היפנים במנצחיה בשנת 1932 בהיותו בן 19 בלבד. משפחתו עזבה את קוריאה בגלל מחלת אביו שהושלך פעמים לכלא ע"י היפנים, אחרי ההתקוממות נגדם ב-1919. כאשר פלשו היפנים למנצחיה בשנת 1931, הוציאה אמו את שני האקדחים של אביו ממחבואם ושלתה אותו להתחבא ביערות.

מאה אלף דולר תמורת ראשו. שמו של קים התפרסם בקוריאה עצמה כתוצאה מהתקפה זעירה לעבר הגבול בשנת 1936 בה כבשו לוחמיו עיירה קטנה, החי ויקו בה משך שעות אחדות, הרגו 200 יפנים ובתהלוכה פומבית הניפו את הדגל הקוריאני.

סיפורים מוגזמים על המעשה פשטו בקוריאה במהירות הבזק, בשל הפרסים הגבוהים והולכים של היפנים על תפיסתו, חי או מת. איש אחד, שלא יכול לעמוד בפני הפיתוי כאשר הגיע הפרס למאה אלף דולר

אמריקאים, הביא ראש כרות וקיבל את הפרס. השידורים היפנים שהכריזו על מותו וההכחשות שבאו אחריהם, הניחו את יסוד האגדות בכפרי קוריאה שקים-איל-סונג הוא בן אלמות.

איש פשוט. לא ידוע מתי הצטרף קים למפלגה הקומוניסטית, ואם ביקר בב-רית המועצות לפני ביקורו הרשמי ב-1949. עם כניסת הצבא הסובייטי באוגוסט 1945 לקוריאה, פירק קים-איל-סונג את יחידות הפרטיזנים במנצחיה ושלח אותם בקבוצות קטנות לקוריאה עם הוראות להתארגן בכפרים. הוא עצמו נכנס לקוריאה תחת שם בדוי לבחון את המצב.

הייתי בהרים זמן כה רב, הוא אמר אחרי כן לעיתונאי אמריקאי, "שהכרתי היה לי ללמוד את החיים והמנהגים היומיומיים של ארצי. החלפתי את שמי על מנת שאי-כרים ידברו עמי ביתר חופש, כמו עם איש פשוט".

הוא הופיע שוב בפומבי תוך התלהבות עצומה, כנכנס לוחמי המחתרת ביפנים בפ"י יונגיאנג להקמת ממשלת בניינים, ונבחר, פה אחד, כראש הממשלה.

רק לשחרר... למרות התיאוריות ה-מצרפיות, שמוסקבה פקדה על הקוריאנים הצפוניים להתקיף, מתקבל יותר על הדעת שמוסקבה פשוט חדלה מלרסן את קים-איל-סונג. זה כבר למעלה משנתיים שרה פה מלחמת אורחים באויר בקוריאה, עם כוחות שמאל מרוכזים בצפון וכוחות ימין בדרום, וכל הזמן מכריזים קים וירי-בו סינגמן רי כי שאיפתם היחידה היא "לשחרר" את מחציתה השנייה של קוריאה. רק מתינתם של האמריקאים, כוללת מניעת ציוד צבאי כבד לצרכי התקפה, ריסנה את הדרומיים. עד יוני ריסנה גם מוסקבה את הצפון, אך יחד עם זאת הקימה צבא חזק, מאומן ומצויד היטב.

ב-8 ליוני, לאחר הצעות דומות רבות, שוב חזר קים-איל-סונג והציע תכנית ל-"איתוד שלום" עם הדרום, אשר לא יכולה היתה להתקבל ע"י המשטר הדרומי, כאשר דרש את פרישת ראש הממשלה והנשיא. שבועיים אחרי ש"שליחי השלום" שלו נעצו רו על הגבול, נפתחה האופוזיציה שהוכנה כבר זמן רב מראש, להלכה כ-"התקפת-נגד".

קשה להבחילו. קים-איל-סונג הצ-ליח במידה ניכרת להתדיר בקרב הקוריאנים את האמונה שהוא נלחם בפולשים אימפרי-יאליסטים הרוצים להשליט את בובתם, סינ-גמן רי, הוא מטייע בזה ע"י ההפצצות הכבדות של האמריקאים בכל רחבי הארץ, והעובדה שנגדו נלחמים לא רק הדרומיים אלא גם זרים, ואילו מצדו נמצאים רק קוריאנים.

אך המזור שבדבר הוא שהאיש, כנראה, אינו נבהל מהכוחות העומדים נגדו. הוא סומך על עזרה סובייטית, אך אימתן עזרה זאת לא תהיה לו אכזבה, והוא מבין שאולי יישאר מבודד. אולם קשה להבהיל איש שפעם החליט לעמוד מול כל הקיסרות ה-יפנית כשבמידו זוג אקדוחים חלודים בלבד.

המונצח: סינגמן רי

יחד עם שקיעת כוכבו של קים-איל-סונג, עולה שוב כוכב יריבו סינגמן רי. אחרי שלשה חדשי גולה בארצו הוא, מבירה זמנית אחת לאחרת, כאשר הצבא הקומוניסטי-

טי המנצח רודף בעקבותיו, חזר סינגמן רי נשיא הרפובליקה הקוריאנית (דרום) ל-ביתו בסיאול. שותף מופקפק. עמדתו האנטי-קו-מוניסטית התקפיה הפכה אותו למטרה קלה לתעמולה בכל רחבי העולם. בחוגים הלייב-רליים ובתנועות השמאל המתונות, ביוחד בצרפת, אוסטרליה, אנגליה והודו, הפך שמו של רי לסמל השחיתות הפוליטית והניווון החברתי. בארצות הברית התייחסו אליו כאל ציאנג-קאי-צ'ק - בן-ברית בליתי ברי-רה.

עיי מפולת ושוק שחור. כרחובות סיאול שוב הומים החיים - בכל פינה מסלקים את ההריסות שנשארו לאחר הקרב הקשה שהתנהל על כיבוש העיר. מאות פועלים עובדים בהשגחת אמריקאים, ופה ושם, בפניות רחובות נתקלים בתופעה ה-אירופית הידועה לאחר כל מלחמה - קבוצות אנשים מופקפים העוסקים בשוק השחור.

אפשר לקנות מנות מזון של הצבא הא-מריקאי, פירות, סבון ופניצילין. הקומוניס-טים עשו ניסיון מוצלח למגר את השוק השחור, ויחד עם זה הרסו כמעט לחלוטין את כל "המסחר החפשי".

בלי התנקמויות. אותו מצב שורר ב-שאר חלקי הארץ; בכל מקום פליטים וה-ריסות. בראש החוף, לשעבר בפוסון, אשר אוכלוסיתו בימי שלום היא בת ארבעה מיל-יון, יש עכשיו שני מיליון פליטים נוספים והממשלה עמדה בפני הירושה שהשאיר לה קים-איל-סונג: להחזיר את האדמות ש-חולקו בריפורמה האגררית לבעליהן היש-נים, להחזיר למצב של רכוש פרטי את התעשיות שהולאמו ולהעניש או "לחנך מ-חדש" את המנהיגים הקומוניסטים. ואשר לחיילים שנלחחו בשבי, הכריז סינגמן רי כי לא יהיו נושא לנקמות.

אולם לא קל יהיה לשכנע את הנתינים החדשים בצפון. הם, וגם הדרומיים, ראו כבר את ה"מתינות" הדרומית בפעולה. ואף החיילים האמריקאים, החדורים ספורי זועה ורגשי איבה לאסיתאים האלה שלמענם הם נהרגים, לא עמדו מן הצד כאשר המדובר הוא בחיסול שבויים, או חטודים. והבטחו-תיו של רי איננו בעלות-ערך כה רב.

האסיר האציל. רי שגולד לפני 75 שנה למשפחת אצילים, התחיל את הקריירה שלו כהוגה רעיונות לאומניים נגד היפנים ועורך העתון היומי הראשון בקוריאה. כא-שר התגרותו בשלטון היפני עברה את גבול ההגיון, הושלך לכלא, ונידון למאסר עולם.

בשנת 1904, לאחר שבע שנות מאסר, שוחרר רי ע"י ממשלה לאומנית שהוקמה לזמן קצר עקב האנדרלמוסיה שנגרמה ע"י המלחמה היפנית-רוסית, ונשלח לארצות ה-ברית כנציג ממשלתו. שש שנים אחרי כן, כאשר הוכרו על קוריאה כחלק מיפן, חזר רי לארצו כפעיל התאחדות הצעירים הנוצרים, אולם היה ברור כי הנו אדם לא אהוד ביותר על ה-שלטון היפני. בעזרת מייסודנים, ברח רי להוואי והשתקע כמנהיג בגולה, והיפאנים שמו על ראשו פרס של 300.000 דולר.

דיברת מספיק. מאז הצטרף רי ללהקת ה"מדינאים בגולה" בארצות הברית, שנידונו על נשמת הכל. כאשר שלח את כתב האמנה שלו למשרד החוץ האמריקאי בדואר, נתבקש לכוא ולקחתו בחזרה. אין אמריקה מכירה ממשלה קוריאית מלבד זו

של היפנים. בשנת 1934, נשא לאישה אוסט-ריה בשם פרנציסקה דונר, צעירה ממנו בעשרים שנה. אשתו התאימה את עצמה יפה לאציל המזרחי ולמנהגיו, ואפשר עוד לשמוע בנשפים את רי המפציר באשתו "שתקי כבר, דיברת מספיק".

גם כן איש פשוט. עם כיבוש קו-ריאה, שיכנע סינגמן רי את האמריקאים להרשות לו לחזור לקוריאה, "כאיש פשוט". אולם כאשר הגיע לסיאול, נתקבל בהתלה-בות רבה, והחל מארגן מפלגה חוקה מש-לו, "שאינה שייכת לשום מפלגה אחרת". דבר זה נתקבל באהדה על ידי התושבים

סינגמן רי המחזיר: 300.000 דולר

שבועו בים של מפלגות (205 מפלגות רשומות, ביניהם "מפלגת אבדוי התקנה" "מפלגת הארטיסטים" "מפלגת הצופים ה-חדשים" ועוד).

בשנת 1948, לאחר שצפון קוריאה דח-תה את הצעת או"ם לערוך בחירות, משו-תפות, נבחר סינגמן רי כנשיא הרפובליקה הדרומית. (בהנחה כי הארץ שוב תתאחד, נשארו 100 מתוך 310 מקומות במועצת הנבחרים פנויים. - בשביל נציגי הצפון). כאשר סירבה המועצה להעניק לו כס-פים לביצוע תכנית פיתוח מסוימת, "ציפ-צף" סינגמן רי על חברי המועצה והעניק לעצמו את הכספים לפי צו מיוחד, ללא כל הרשאה חוקית.

העם? התרעם. "מה הצורך באסית אלה?"

הודות למלחמה. לפני פרוץ המלחמה, ירדה השפעתו של רי וממשלתו עמדה על סף פשיטת-רגל פוליטית. ההתנגדות גברה לא רק בקרב תושבי המדינה אלא גם בחוגי השלטון האמריקאי. עד אשר פרצה המלחמה. תהה צומד צבאו של סינגמן בגבולותיה הצפוניים של הארץ. הוא תובע לעצמו שליטה על כל הארץ כאילו הדבר מובן מאליו. כבר היום, מתיחס רי אל החלטות או"ם כאל החלטותיה של מועצת הנבחרים של דרום קוריאה. הוא "אבי עמו", הוא תובע, ועל או"ם לאפשר לו "לאחד" את הארץ. כל החלטה אחרת היא חסרת תוקף פוליטי ומוסרי בעיניו.

תחנות בניינים. אם יתפנה מישהו כדי לספול בשבויים הצפוניים, מה טוב - ולא...

עדינות אמריקאית. למה לחפש נשק חבוי בבגדי שבויים? הרי קל יותר להפשיט אותם.

תוצרת קומוניסטית. עם כיבוש טייג'ון בידי האמריקאים נתגלו 400 גויות של דרומיים.